

Sjette afsnit (Verdensaltets guddom) – Kapitel 3 (Guds bevidsthedsfornyelse) – lektion 92

Den guddommelige bevidsthedsstrukturens arbejdsdeling

6.40.

Vi har hermed set, at det sekundære bevidsthedsområde er lige så vigtigt for guddommen som det primære.

For det første huser det på isoleret vis "mørket" og dermed den nødvendige baggrund for Guds personlige oplevelse af lyset, hvilket vil sige, at det sikrer, at kontrastprincippet virker effektivt i den altomfattende guddommelige livsoplevelse.

Og for det andet fungerer det ligefrem som en hvile-og livmoderzone i kosmisk målestok, nemlig i sin egenskab af hjemsted for en uophørlig række kosmiske fosterprocesser, gennem hvilke stadig nye organisme-former og sansemetoder bringes til udvikling, og i kraft af hvilke den guddommelige sansevne, livsoplevelse og bevidsthed evigt sikres effektiv fornyelse.

Tænker man sig i denne forbindelse, at den guddommelige bevidstheds opdeling i det sekundære og det primære område var et konstrueret arrangement, da måtte man bestemt betegne det som uhørt genialt. Thi jo mere man fordyber sig i det, des mere fantastisk og vidunderligt hensigtsmæssigt viser det sig at være. At dette virkelig er tilfældet, skal der afslutningsvis gives et sidste eksempel på.

6.41.

Det drejer sig om den måde, hvorpå den primære bevidsthedszone er sikret mod uheldige forstyrrelser hidrørende fra den sekundære bevidsthedszone med dens præg af drab, vold, disharmoni og uvidenhed. Dette forudsætter en eller anden form for effektiv adskillelse af de to zoner -en slags filter så at sige men ikke mere effektivt, end at der fra den primære zone hele tiden kan udfoldes overvågelse og beskyttelse af processerne i den sekundære zone -altså i den kosmiske livmoder.

Hvordan kan man tænke sig denne adskillelse, der naturligvis ikke kan være af fysisk og dermed rumdimensionel natur, men på en eller anden måde må være af tilstandsdimensionel art?

Løsningen er i virkeligheden meget simpel, og netop så simpel, at man fristes til at bruge udtrykket: genial.

Som vi ved, medfører gudesønnens indtræden i salighedsriget total afbrydelse af al kontakt med omverdenen, nemlig som følge af følelseslegemets latente tilstand. Denne medfører nemlig midlertidigt ophør af metoden for sansning fra neden, således at salighedsvæsenet alene benytter sig af metoden for sansning fra oven, tillempt ensidig beskæftigelse med det personlige erfaringsmateriale.

Samtidig med at gudesønnen atter forlader salighedsriget og via mineralzonen gradvist knyttes til et nyt spiralafsnits planterige genoptages ganske vist metoden for sansning fra neden, men nu i et helt nyt organismeprincips tjeneste og dermed i en helt ny form, der ikke har nogen relation til den kategori af sansning fra oven, som individet er i stand til at præstere. Denne angår nemlig det tidligere spiralafsnits form for sansning fra neden og udfolder sig i øvrigt som en indadvendt proces, båret af erindringsevnen. Og dette medfører i virkeligheden, at gudesønnen i planteriget er

kendetegnet ved to fra hinanden adskilte bevidsthedsområder, nemlig ét, der refererer til det gamle spiralafsnit og ét, der har forbindelse med det nye, hvor sidstnævnte område i kraft af sit spæde og højst umodne udviklingstrin må karakteriseres som sekundært, målt med førstnævnte. Det er da også dette, der giver anledning til henholdsvis udtrykkene natbevidsthed og dagsbevidsthed, hvor sidstnævnte refererer til det gamle spiralafsnits bevidsthedsmateriale og førstnævnte til det nye spiralafsnits bevidsthedssfære.

6.42.

Som man vil forstå, er disse to bevidsthedsområder i plantevæsenets samlede bevidsthedsstruktur totalt adskilt fra hinanden ved en barriere af tilstandsmæssig karakter, idet det ene - dagsbevidstheden udelukkende har form af en "bagudrettet" erindringsproces, henhørende under metoden for sansning fra oven og refererende til en fordums stofsiderverden, mens det andet - natbevidstheden -foreløbig udelukkende er en nu-præget udfoldelse af sansning fra neden med reference til en helt ny type sanseaktivitet og en hermed forbundet helt ny stofsidenatur.

Det er formodentligt klart for alle, at disse to bevidsthedsområder overhovedet ikke kan have noget med hinanden at gøre og således heller ikke er i stand til at gribe forstyrrende ind i hinanden. Især er det tydeligt, at dagsbevidsthedstilstanden i sin egenskab af en indadvendt erindringsproces (i salighedsriget) er beskyttet mod påvirkning "udefra" og dermed beskyttet mod påvirkning hidrørende fra den nye version af sansning fra neden. Thi som følge af, at denne resulterer i helt nye og hidtil ukendte stofsidedata, er den på forhånd afskåret fra at få indpas i det bevidsthedsfelt, dagsbevidsthedstilstanden repræsenterer. Det er simpelthen lige så umuligt, som det er umuligt at forene ild og vand, idet den i dagsbevidsthedstilstanden rådende udfoldelse af sansning fra oven overhovedet ikke vil være i stand til at bearbejde de nye, fremmedartede stofsidedata. Og dermed ser vi, hvorledes den med det nye organismeprincips erobring forbundne omstilling af metoden for sansning fra neden er ensbetydende med etablering af en absolut effektiv barriere mellem den primære og den sekundære zone i Guds totale bevidsthedsstruktur. Det så meget mere, som gudesønnerne i planteriget jo kun er kosmisk bevidste på dagsbevidsthedsplanet, men ikke på natbevidsthedsplanet. Til gengæld præges dette til en vis grad udadtil af førstnævnte, nemlig som følge af de ekstaseenergier, der herfra til stadighed udløses. Disse slår på eruptiv vis ud i individets omverden og kanaliseres for en dels vedkommende automatisk "ned" gennem det nye organismeprincip og præger dette på en måde, der forklarer såvel mineralrigets som planterigets vidunderlige skønhed og guddommelige atmosfære. Denne skønhed er simpelt hen en hilsen fra tankeklimaerne i Guds primære bevidsthed og dermed et træk, der forklarer baggrunden for Martinus udtalelse om, at erindringen om en højere verden ikke vil kunne udslettes så længe der findes en blomst.

6.43.

Som bekendt er gudesønnens udvikling i det nye organismeprincip ensbetydende med opdukken i den fysiske verden, og fra tidligere omtale (lektion 62) ved vi, at denne opdukken straks fra starten er ensbetydende med en barsk og vedholdende udfordring til den nye sansevne. Idet individerne nemlig her med hensyn til deres organisme tjener som føde for hinanden, er den fysiske livsform en altomfattende, hård og ubarmhjertig kamp for at overleve. Og med henvisning til selvopholdelsesdriften udfordrer dette naturligvis orienteringsevnen og dermed sansevnen til det yderste.

Under indtryk heraf udvikles denne til en grad af ydedygtighed, som på den ene side er ensbetydende med et foreløbigt højdepunkt af fysisk orienteringsevne og dermed sansning fra neden, og som på den anden side med henblik på yderligere styrkelse af evnen til at overleve appellerer til en første supplerende inddragning af metoden for sansning fra oven på disse præmisser. Dette sker ganske

automatisk på den måde, at individerne gennem erfaring lærer at forbinde faktoren "ubehag" med visse af stofsidens sansedata, og faktoren "behag" med visse andre. Nået hertil overflyttes dagsbevidstheden gradvis til det fysiske plan, og planten forvandler sig til dyr.

6.44.

Det interessante ved dyret er, at det i lighed med planten er kendetegnet ved både et dagsbevidsthedsområde og et natbevidsthedsområde (lektion 20, 21). Der er dog ikke tale om, at disse to områder under forvandlingen fra plante til dyr blot er blevet byttet om. Nej; dyret er godt nok dagsbevidst på det plan, hvor planten var natbevidst, dvs. det fysiske plan. Men natbevidstheden hos dyret er ikke blevet overflyttet til plantesituationens dagsbevidsthedsplan, altså til den indre erindringsverden præget af kosmisk bevidsthed. Denne er så godt som definitivt forladt og eksisterer kun som ubevidste mindelser i form af dyrets og senere det jordiske menneskes religiøse instinkt samt som grundlag for begge disse dyrekategoriens evne til at opnå seksuelt klimaks -altså orgasme (lektion 73).

Jamen, hvor finder vi så dyrets natbevidsthedsområde? -Ja, vi finder det naturligvis på det åndelige plan. Men i modsætning til plantetilstanden bæres det helt af den nye sansestructur i dens egenskab af redskab for såvel metoden for sansning fra neden som metoden for sansning fra oven. Dyrets natbevidsthed repræsenterer med andre ord et åndeligt eller parafysisk modstykke til den rådende dagsbevidsthedstilstand og er således i lighed med denne "fysisk" orienteret. Og da dyret endvidere er kendetegnet ved latent intuitionskapacitet, er det kosmisk bevidstløst på begge bevidsthedsplaner. Og dette udelukker naturligvis også disse planer fra at interferere med guddommens primære bevidsthedszone, hvilket -alt taget i betragtning -på den ene side nok må siges at være særdeles betimeligt, mens det på den anden side unægteligt udtrykker en besøgelse af gudesønnens midlertidige adskillelse fra Gud.

6.45.

Men består der da slet ingen mulighed for korrespondance mellem de to hovedområder i Guds bevidsthed -det primære og det sekundære? -Jo, det gør der i høj grad! For det første er den sekundære bevidsthedszone overalt i verdensaltet permanent overvåget af den primære zones "indbyggere" og nyder herigennem en vis kosmisk beskyttelse af nærmere bestemt art (det kosmiske forældreprincip). Og for det andet kan gudesønnerne gennem anvendelse af bønnens metode påkalde sig opmærksomhed i Guds primære bevidsthedszone og på denne måde praktisere en form for korrespondance med guddommen. Da gudesønnerne i den sekundære zone imidlertid er kosmisk bevidstløse, har denne korrespondance hovedsagelig karakter af en én-vejs-kommunikation, idet gudesønnen nok kan "sende i et klart sprog", men ikke er i stand til at modtage det guddommelige svar i et sådant "sprog". Den enkelte er derfor henvist til at afvente livets kommende tilskikkelser og ud fra disses relation til bønnens indhold komme til klarhed over, om han eller hun er blevet bøn hørt eller ej.

6.46.

Fra guddommens side varetages såvel denne korrespondance som den førromtalte overvågning og beskyttelse af væsener tilhørende det rige, der udgør den "laveste" sfære i Guds primære bevidsthed, nemlig det rigtige menneskerige. Ved stadig at være et delvis fysisk tilværelsesplan, der tilmed grænser direkte op til dyreriget, er dette plans hjemmehørende gudesønner nemlig bedst egnede til at spille denne rolle, der jo bl.a. nu og da også omfatter de førromtalte verdensgenløsningsaktioner (lektion 82 og 83). Og om disse ved vi, at de altid udløses på foranledning af tilspidsede krisesituationer i den sekundære bevidsthedszone -specielt dennes jordmenneskelige stadier, hvor instinktet begynder at svigte, uden at hverken intelligensen eller intuitionen i tilstrækkeligt omfang formår at overtage dets rolle som kosmisk vejleder for individet i dets samspil med omverdenen og

dermed Gud. Og ved at spille denne rolle i kærlighedens tjeneste, kommer det rigtige menneskerige til at fungere som den anden "stødpudezone" mellem det primære og det sekundære område af Guds bevidsthed (den første var salighedsriget og planteriget i forening). Gennem sin mørkeudfrie og dermed næstekærlige virksomhed neutraliserer menneskeriget nemlig mørket, smerten og sorgen lige akkurat så meget, at det er acceptabelt for kærligheden og dermed i samklang med lyset, glæden og velbehaget i den primære bevidsthedszone, men uden at det dog blokerer de kræfter, der betinger gudesønnernes personlige udvikling frem til kosmisk genindvielse og dermed genindtræden i Guds primære bevidsthedszone.

6.47.

Med baggrund i det hermed omtalte begynder vi at ane en vis arbejdsdeling i Guds totale bevidsthedsstruktur, og vi skal i det følgende få lejlighed til at se, hvorledes denne arbejdsdeling på genial vis implicerer hvert eneste af spiralkredsløbets seks riger, der i virkeligheden udgør guddommens seks åndelige legemer og således tilsammen repræsenterer dennes sjælelige struktur (lektion 16 -19).

6.48.

Som udgangspunkt vil vi vælge den guddommelige verden, der som tidligere nævnt udgør Guds intuitionslegeme, således at livsudfoldelsen i den guddommelige verden i virkeligheden er udtryk for det guddommelige intuitionslegemes virksomhed; på samme måde er livet i de fem øvrige kosmiske riger udtryk for virksomhed udfoldet af de hertil svarende guddommelige legemer, ligeledes henhørende under den sjælelige struktur.

6.49.

Det har tidligere været omtalt, at livet i den guddommelige verden i praksis former sig som kulminerende udfoldelse af intellektuel seksualisme, der samtidig med at tjene behagsskabens formål også virker til fordel for den projektering af nye sansemetoder, der skal sikre den guddommelige sansevnes effektive fornyelse.

Som bekendt er den guddommelige verden først og fremmest en idéverden, idet den primært bæres af den idébefordrende intuitionsenergi. Nævnte verden tjener i overensstemmelse hermed som den sfære i guddommens samlede bevidsthedsstruktur, hvor især ideerne til de nye sansemetoder undfanges, og som vi skal se, er der tale om en overordentlig krævende intellektuel virksomhed, der ikke alene stiller krav til uhørt koncentration, erfaring og visdom, men også kun lader sig gennemføre, fordi den på tilsvarende uhørt måde giver anledning til oplevelse af behag -nemlig det behag, der udgør den intellektuelle seksualismes klimaksoplevelse i dens allerhøjeste og mest koncentrerede form.

6.50.

For at forstå de krav, der stilles til den guddommelige intuitionsvirksomhed, er det nødvendigt at se lidt på omfanget af den opgave, som fornyelsen af guddommens sansevne i virkeligheden er udtryk for. Vi har i denne forbindelse allerede været inde på, at der er tale om "konstruktion" af helt nye perifere sanseorganer, der gennem deres særlige funktionsmåde på den ene side, og arten af de fremmedenergi, de tænkes reaktionsdygtige overfor på den anden side, tvinger sanseregistret til at arbejde på en helt ny og hidtil uprøvet måde, der har dannelsen af en helt ny stofsideooplevelse til følge. Og da netop stofsideooplevelsen hos den enkelte gudesøn registreres som "naturen", medfører sansevnes fornyelse altså dannelsen af en helt ny natur for de enkelte gudesønner, hvor denne natur jo i virkeligheden er identisk med guddommen -guddommens tids-og rumdimensionelle billede så at sige. Her kan mennesket f.eks. bare se på sig selv. Det, vi kalder naturen, er jo vor stofsideooplevelse af et vist udvalg af verdensaltets og dermed guddommens samlede energier, som

på særlig måde er blevet bearbejdet af vore perifere sanseorganer, nemlig på en måde, der er bestemt af disses konstruktion og funktionsmåde. Var de konstrueret anderledes, ville de også fungere anderledes og dermed afføde et andet reaktionsprodukt altså en anden stofside og dermed en anden "natur" -end nu. Og denne natur ville selvfølgelig afvige jo mere, des mere vore sanseorganer med hensyn til konstruktion og funktionsmåde afveg fra det nugældende.

6.51.

Netop i denne tid foregår der en intens udforskning af menneskets og af dyrs sansevirkosomhed, og gang på gang hensættes forskerne i forundring og beundring. Ikke alene sporer man en fantastisk og næsten utrolig hensigtsmæssig sindrighed i hvert eneste sanseorgan, man har undersøgt, men man begynder tilmed ligefrem at ane en regulær ide og konstruktionsplan, der ikke alene bekræfter Martinus' påstand om, at "genkendelse" er al livsoplevelses yderste grundlag, men som også viser hen til såvel eksistensen af en høj intellektuel konstruktør som til nødvendigheden af det levende væsens udødelighed. Ikke mindst bekræfter undersøgelser af menneskets synssans begge disse forudsætninger (der henvises bl.a. til David H. Hubels arbejder).

6.52.

Som vi forstår, er denne "konstruktør" guddommen, og vi kan roligt imødesee, at menneskets respekt og beundring for samme guddom vil øges i takt med den fortsatte forskning, idet denne vil føre frem til en voksende forståelse af sammenhængen mellem alt, hvad der eksisterer, således at alt til sidst for den menneskelige erkendelse tegner sig som et sammenhængende hele, som én altomfattende organisme og bevidsthed (menneskets tilnærmelse til hel-lig-hed). Og det er netop også i dette perspektiv, vi må anskue den virksomhed, guddommen gennem sit intuitionslegeme udfolder i den guddommelige verden. Det drejer sig nemlig her ikke alene om fornyelse af en enkelt kategori af sanseorganer, men om uendeligt mange. Og yderligere er der tale om tilrettelægning af hertil svarende kosmiske udviklingsbaner med tilhørende organiske udviklings- og udviklingsforløb. Og alt sammen skal det passe sammen, således at resultatet for guddommen er en sammenhængende, meningsfyldt livsoplevelse, der er Guds format og viden værdig og således umiddelbart har værdi for Gud selv.

Det er vist ret indlysende, at der her er tale om et mildest talt gigantisk projekt, der absolut kun kan gennemføres af et væsen, der på én og samme tid er i besiddelse af totalt overblik og indblik i det ganske verdensalt; som totalt behersker tidens princip; som både er almægtigt, alvidende og alkærligt, og for hvem dette at "håndtere" f.eks. en galakse og en elementarpartikel er nøjagtigt lige let. Intet mindre kan nemlig danne grundlag for løsning af den opgave i al evighed at føre uendeligt mange gudesønner gennem det ene kosmiske spiralafsnit efter det andet og herunder i en altomfattende sammenhæng forny disse gudesønners individuelle sansesystemer og organiske ind- og udviklingsforløb. Man behøver bare at se på jordkloden som øko-system betragtet for at få en anelse om omfanget af den præstation, det må være i al evighed at opretholde verdensaltet som et harmonisk øko-system, dvs. som et kosmos, der permanent tilfører den evige guddom en absolut tilfredsstillende livsoplevelse.

6.53.

Allerede heraf fremgår det, at det guddommelige intuitionslegeme ikke kan være alene om at løse denne opgave. Også de andre legemer i Guds altomfattende, sjælelige struktur må deltage, således bl.a. intelligenslegemet og følelseslegemet, der for gudesønnerne er henholdsvis visdomsriget og det rigtige menneskerige.

Vi har allerede tidligere berørt, at disse to legemer tilsammen frembringer dét åndelige klima, i hvilket Guds intuitionsvirksomhed kan trives, og vi skal nu se lidt nærmere på, hvorledes de

samarbejder med det guddommelige intuitionslegeme og dermed den guddommelige intuitionsvirksomhed.

6.54.

Vælger man billedligt at kalde den guddommelige verden for Guds tegnestue (lektion 60), vil visdomsriget i forhold hertil kunne kaldes for Guds værksted, idet dette rige og dermed Guds intelligenslegeme er skueplads for fuld udfoldelse i den parafysiske materie af de guddommelige ideer. Her "gennemarbejdes" og "gennemprøves" ideerne i fuld skala og bringes til at forløbe på dén måde og i netop dén tids-og rumdimensionelle sammenhæng, som senere skal realiseres på det fysiske plan. Det vil igen sige, at gudesønnernes intuitionskapacitet i visdomsriget først og fremmest bruges som grundlag for en idé-modtagervirksomhed med relation til den guddommelige verden - altså ikke decideret som grundlag for egen idémæssig kreationsvirksomhed. Denne er nemlig i den her berørte sammenhæng overvejende forbeholdt gudesønnerne i den guddommelige verden, hvor intuitionslegemet har sin maksimale kapacitet. Til gengæld råder visdomsrigets gudesønner med deres kulminerende intelligenslegeme over den intelligensmæssige kapacitet, der gør dem uovertruffent velegnede til at analysere og "færdigmontere" ideerne fra den guddommelige verden. Og dette er vel at mærke ikke udtryk for nogen diskriminering af visdomsrigets gudesønner målt med den guddommelige verdens, men simpelt hen udtryk for en hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem det guddommelige intuitions-og intelligenslegeme.

6.55.

Naturligvis har også gudesønnerne i det rigtige menneskerige føling med denne højintellektuelle virksomhed. Vi skal dog først senere se, hvilken rolle dette rige spiller i sammenhængen, og her foreløbig hæfte os ved salighedsrigets og dermed det guddommelige hukommelseslegemes betydning.

6.56.

Set i relation til Guds fornyelse af sin sanseevne og bevidsthed er salighedsriget på én og samme tid det kosmiske spiralkredsløbs sidste og første rige. Her mødes nemlig fortiden og dermed det udlevede med fremtiden og dermed det nye og spændende på en aldeles fascinerende måde. Således optræder fortiden i form af salighedsvæsenernes indadrettede erindringer om det tilbagelagte spiralafsnits enorme sum af oplevelser og erfaringer. Og fremtiden eksisterer potentielt i form af dét kolossale forråd af organtalentkerner i skæbneelementet, som hver enkelt gudesøn har erhvervet sig under den skabende udfoldelse i de to førømtalte riger: visdomsriget og den guddommelige verden.

Fra analyserne i lektion 60, 61 ved vi, hvorledes erindringsvirksomheden efterhånden både udløser ekstaseenergier og længselsenergier, der for begges vedkommende beliver den førømtalte organtalentkernebeholdning, således at en vis virksomhed her tager sin begyndelse. Og da organtalentkernevirksomhed altid medfører automatisk organisering af materien, begynder materien omkring salighedsvæsenerne at organisere sig på en måde, der svarer til de aktiverede talentkerners iboende "programmer". Og i samme øjeblik dette sker for første gang, er gudesønnen "undfanget" i det ny organismeprincip og har dermed indledt en proces, der vil komme til at forme sig som en række kosmiske fosterstadier, der i form af indvikling gradvis fører til det ny organismeprincips erobring. I forhold til dette nye organismeprincip fungerer salighedsriget med andre ord som et kosmisk undfangelsesplan, ligesom den tilknyttede mineralzone repræsenterer de allerførste stadier i den indledte foster-proces.

6.57.

Dette harmonerer med, at salighedsriget sammen med planteriget danner overgang mellem Guds

primære og sekundære bevidsthedsområde og således med hensyn til sin "uddrivelseszone" -dvs. mineralriget må henregnes til det guddommelige "livmoderområde", hvor den undfangede gudesøn principielt er genstand for overvågning og beskyttelse, nemlig som kompensation for sin fosteragtige hjælpeløshed.

Det er dog først planteriget -dvs. Guds instinktlegeme -der for alvor repræsenterer et fosterplan, idet gudesønnen nået hertil klart har engageret sig i det nye organismeprincips erobring, uden at denne dog er fuldbyrdet. Dette viser sig på den måde, at der på den ene side er blevet etableret en veldefineret organisme på det fysiske plan, mens på den anden side denne organisme endnu ikke i nævneværdigt omfang har fået udviklet det system af perifere sanseorganer, der skal befordre den ny udgave af metoden for sansning fra neden, og som er det egentlige formål med hele processen. Planteriget er med andre ord i renkultur en kosmisk fosterzone og planterne således kosmiske fostre, hvad der nok kan være grund til at tænke over, når vi i hverdagen iagttager den enkelte plante.

6.58.

Også dyreriget repræsenterer en fosterzone i guddommens samlede bevidsthedsstruktur og tilhører således i lighed med mineral-og planteriget det guddommelige livmoderfelt. Med deres fuldt udviklede perifere sansestruktur, deres fysiske dagsbevidsthed og deres i spædste forstand begyndende anvendelse af sansning fra oven er dyrene imidlertid langt længere fremme i deres fosterudvikling end planterne. Og nået til det jordiske menneskes trin nærmer det enkelte individ sig i stigende grad en tilstand, hvor det er modent til at forlade den kosmiske livmoder -altså modent til at lade sig "føde" ind i en anden og større verden, nemlig Guds primære bevidsthedsområde.

6.59.

Som vi ved, former denne begivenhed sig som en kosmisk indvielse, der står i forbindelse med, at gudesønnens intuitionslegeme træder i funktion og i sammenhæng med sansningen fra oven begynder at bidrage til dagsbevidsthedsvirksomheden. Og karakteristisk nok har Martinus valgt at betegne den nævnte indvielsesproces som "den store fødsel", idet der simpelthen er tale om en fødsel ud af den guddommelige livmoderzone og ind i det primære bevidsthedsområde, der for intuitionen viser sig som intet mindre end en uendelig verden.

6.60.

Målt med planteriget må dyreriget, og især det jordiske menneskerige, altså betragtes som et modningsog fødselsplan, og som sådant er det også i særlig grad genstand for overvågning og beskyttelse fra det primære bevidsthedsområdes side, akkurat som det i den fysiske verden er tilfældet, når et barn nærmer sig fødselsøjeblikket.

Som allerede omtalt varetages denne beskyttelsestjeneste mm. af det rigtige menneskeriges gudesønner, og disse er i høj grad aktive i hvert eneste tilfælde, hvor et jordisk menneske træder ind i den store fødselsproces, idet denne som identisk med "et helligt øjeblik" er ensbetydende med midlertidig, komplet hjælpeløshed (se eventuelt Martinus: "Omkring min missions fødsel", kap. 16, p. 53). Og dette betyder alt i alt, at det rigtige menneskerige med hensyn til sin fysiske zone i forhold til dyreriget fungerer som et kombineret "jordmoder"-og fødselshjælperplan. Det første udfoldet som skytsengle-og verdensgenløsningsvirksomhed; det andet som beskyttelsesvirksomhed -senere fulgt op af kosmisk undervisningsvirksomhed.

Man må her tage i betragtning, at det "nyfødte" rigtige menneske ganske vist er blevet begavet med kosmisk bevidsthed -eller rettere: kosmisk sansedygtighed, men helt savner erfaring i at bruge den, akkurat som et lille barn ved fødslen ganske vist får rådighed over fysiske sanser mm., men helt savner erfaring i at udnytte dem og i det hele taget står uerfaren over for den nye verden, det er trådt ind i. I det hele taget må det rigtige menneskerige med hensyn til dets relation til begrebet "kosmisk

bevidsthed" betragtes som et baby-og barnestadium, der senere i form af tilknytning til visdomsriget -Guds værksted -følges op af et ungdomsstadium, og endnu senere gennem tilknytningen til den guddommelige verden – Guds tegnestue - afløses af et "manddoms"-eller voksen-stadium. Og dette leder, som vi ved, senere over i et kosmisk alderdomsstadium repræsenteret ved sidste halvdel af den guddommelige verden, hvor gudesønnen gennem indtræden i salighedsriget til sidst "dør" væk fra den ydre verden, og nu i kosmisk målestok befinder sig i en "diskarneret" hviletilstand. Et spiralafsnit er afsluttet og en nærmere bestemt sansemetode udtjent. Men på et givet tidspunkt "undfanges" gudesønnen atter og påbegynder dermed en ny kosmisk "inkarnation" -altså et nyt spiralafsnit - udtrykt ved iværksættelse af et nyt kosmisk organismeprincips erobring. På denne måde følger i kosmisk målestok liv efter liv i al evighed; og således fornyer og opretholder Gud permanent sit evige liv og dermed sin sanseevne, sin livsoplevelse og sin totale bevidsthed.

Afsluttende resumé

6.61.

Af hensyn til emnets store vigtighed vil vi afslutte nærværende kursus med summarisk at gennemgå den guddommelige bevidsthedsstrukturens arbejdsdeling, set i relation til kontrast-og kredsløbsprincippet.

a) Den samlede bevidsthedsstruktur opdeler sig for det første i et primært og sekundært område, hvor sidstnævnte spiller rollen som en kosmisk livmoderzone i den forstand, at den danner ramme om gudesønnernes erobring af stadigt nye organismeprincipper med heri virkende nye sansemekanismer. Og mens det primære område er repræsenteret ved det rigtige menneskerige, visdomsriget og den guddommelige verden (3, 4 og 5) er det sekundære repræsenteret ved planteriget og dyreriget (1 og 2). Salighedsriget (6) indgår i begge områder, nemlig med den åndelige halvdel i det primære og med den fysiske halvdel dvs. mineralriget -i det sekundære.

b) I forbindelse med guddommens evige bevidsthedsfornyelse tjener salighedsriget specielt som kosmisk hvile-og undfangelsesplan; mineralriget tjener yderligere som plan for de allerførste, spæde fosterstadier.

c) Med hensyn til planteriget repræsenterer dette i udpræget grad et kosmisk fosterplan, idet planteorganismerne må ses som de første, spæde udtryk for og tilløb til det nye organismeprincips erobring.

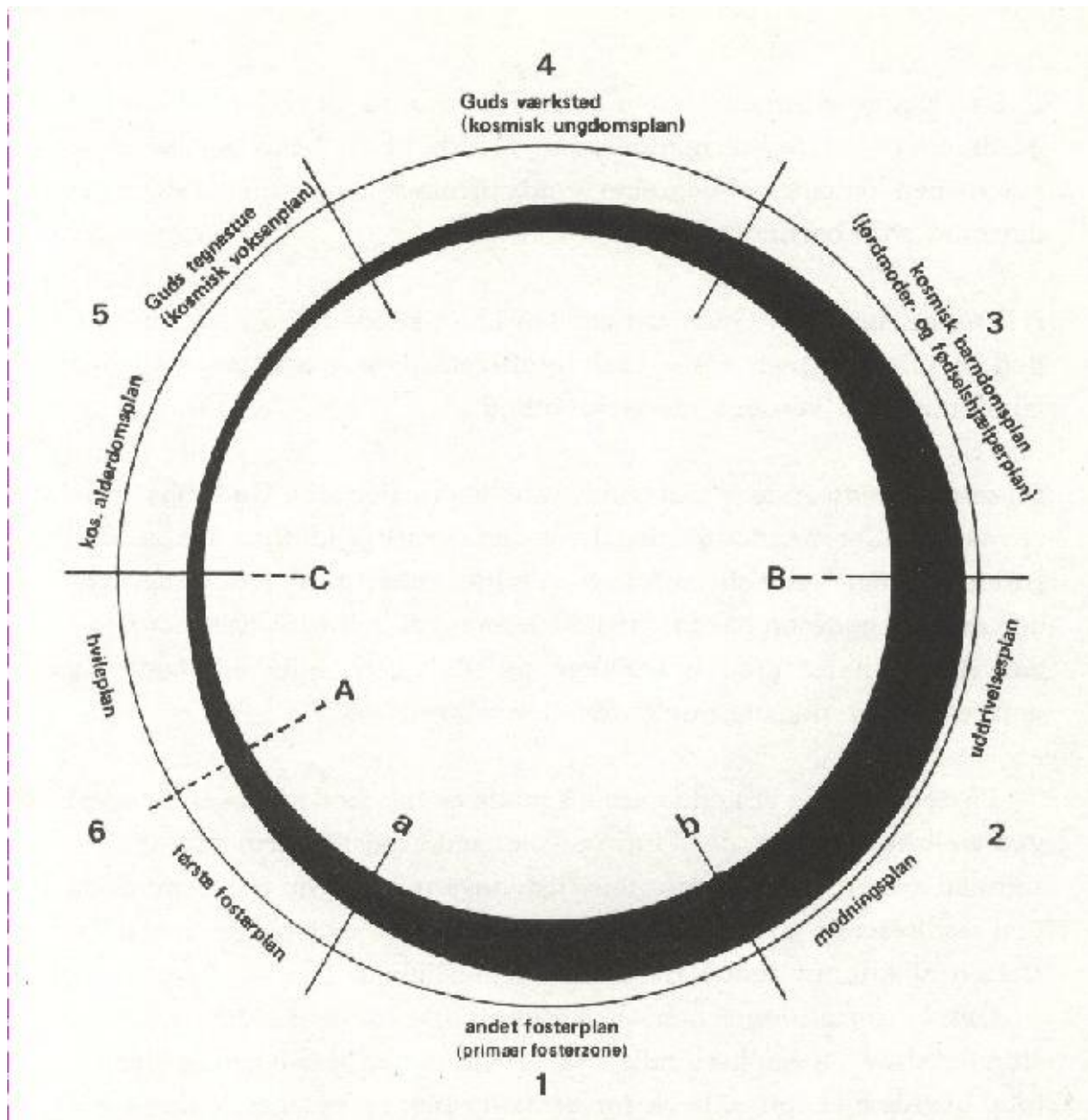
d) Dette gælder også dyreriget, men i langt mere fremskreden forstand. Da endvidere fødslen ud af livmoderzonen finder sted i dyrerigets sidste halvdel -det jordiske menneskerige -må dyreriget som helhed betegnes som et modnings-og fødselsplan.

e) Det rigtige menneskerige fungerer i forhold til dyreriget som et "jordmoder"-og fødselshjælperplan. I forhold til begrebet "kosmisk bevidsthed" og dermed begrebet "Guds primære bevidsthed" tjener det derimod som barndomsplan.

f) Visdomsriget eller Guds værksted er i henseende til kosmisk bevidsthed et ungdomsplan reserveret intelligensmæssig assistance til den guddommelige verdens idé-virksomhed.

g) I samme henseende er den guddommelige verden eller Guds tegnestue et voksen-eller manddomsplan, hvor den egentlige idéskabelse bag den guddommelige bevidstheds fornyelsesvirksomhed finder sted, og hvor den enkelte gudesøn på et tidspunkt rammes af "kosmisk

alderdom" og i konsekvens heraf gradvis trækker sig tilbage til salighedsriget, der senere danner udgangspunkt for et nyt kredsløb.

Symbolskitsen viser den guddommelige bevidsthedsstrukturens arbejdsdeling set i relation til kontrast og kredsløbsprincippet. Linien A indikerer kredsløbets "undfangelsespunkt", dvs. det punkt, hvor "inkarnationen" i et nyt kosmisk organismeprincip finder sted. Strækningen fra A til B repræsenterer den guddommelige "livmoderzone", hvor det ny organismeprincip passerer gennem sine forskellige fosterstadier. Linien B markerer "den store fødsel", altså fødslen ud af livmoderzonen (den sekundære bevidsthed) og ind i Guds primære bevidsthedsverden. Linien C markerer det punkt, hvor gudesønnen "dør" bort fra den ydre verden til fordel for sin egen indre erindringsverden, der repræsenterer en hviletilstand, hvor individet i kosmisk målestok må betragtes som diskarneret. Symbolskitsen viser med andre ord reinkarnationsprincippet i kosmisk format, dvs. i et format, hvor dets manifestationer omfatter hele spiralafsnit.

På denne måde er guddommens totale bevidsthed evigt kendetegnet ved en arbejdsdeling, der i forbindelse med kredsløbsprincippet virksommelighed sikrer lysets og mørkets tilstedeværelse på en

sådan måde, at den resulterende guddommelige livsoplevelse i al evighed er en manifestation af kulminerende livskunst og kærlighed.

Det er forfatterens håb, at læseren må kunne se det kosmiske spiralkredsløb og den heri indlejrede arbejdsdeling af den guddommelige total-bevidsthed som udtryk for en fantastisk og betagende, hensigtsmæssigt afstemt korrespondance mellem guddommen og gudesønnen og dermed som vidnesbyrd om sandheden i den grundsætning, der ifølge Martinus repræsenterer det højeste kosmiske facit i livsmysteriets løsning: "Og Gud så, at alt var såre godt".

MAJ 1975 -EFTERSKRIFT OG HISTORISK TILBAGEBLIK

Det er i disse dage netop femten år siden, at jeg på Martinus' og Gerner Larssons opfordring påbegyndte udarbejdelsen af det hermed afsluttede korrespondancekursus. Dels havde der fra forskellig side vist sig interesse for, at Institutet påtog sig en brevscolevirksomhed, og dels var man fra Instituttets egen side interesseret i et værk, der i koncentreret og systematiseret form skildrede det kosmiske verdensbilledes hovedtræk og på dette grundlag kunne fungere som lærebog i forbindelse med en fremtidig uddannelse af kommende lærerkræfter (se Martinus' introduktion, lektion 1).

Med henblik på sidstnævnte formål påtog Martinus sig personligt at kontrollere stoffet, ligesom han uforbeholdent stillede sig til rådighed for hjælp og oplysninger i den udstrækning, der var behov for det. Dette førte i de følgende syv år til en omfattende undervisningsvirksomhed fra Martinus side, under hvilken der fremkom adskillige oplysninger, der ikke hidtil havde været offentliggjort.

Oprindeligt var kurset projekteret til at skulle omfatte ca. 50 lektioner á 12 sider, fordelt over seks hovedafsnit, men det viste sig hurtigt, at skulle kurset også kunne gøre fyldest som lærebog, måtte det udvides betydeligt. Og med dets 92 lektioner á gennemsnitligt 16 sider i den nu foreliggende form lader det sig konstatere, at opgaven faktisk var mere end dobbelt så stor som oprindeligt antaget.

Dette har naturligvis ikke kunnet undgå at medføre en forsinkelse af kursets færdiggørelse, især da økonomiske omstændigheder på et tidspunkt tvang forfatteren til at henlægge skrivearbejdet og hele brevscoleens drift til fritiden. Dette i forbindelse med forbigående sygdom, der over en periode af næsten seks år helt afbrød forfatterskabet, har alt i alt medført en betydelig udsættelse af værkets færdiggørelse. Faktisk er lektionerne 74 -92 blevet til i det forløbne halvandet år, og udelukkende takket være en kraftig impuls fra professor dr. techn. I.G. Hannemanns side.

Dette nævnes som baggrund for den oplysning, at lektionerne 74-92 ikke, som det er tilfældet med lektionerne 1 -73, er kontrolleret af Martinus, idet Martinus med baggrund i sin høje alder og sit ansvar for egne, endnu uafsluttede opgaver på tidspunktet for forfatterskabets genoptagelse ikke turde bruge tid og kraft på dette krævende arbejde. Det skal dog bemærkes, at stoffet i disse sidste nitten lektioner, i lighed med de forudgående, helt og fuldt hviler på de oplysninger og den undervisningsvirksomhed, der var gået forud, ligesom det skal nævnes, at Martinus med baggrund i det oparbejdede tillidsforhold har erklæret sig indforstået med, at disse sidste lektioner udgives på linie med de øvrige af ham selv kontrollerede og således integreres i det samlede værk.

Med tanke på de vanskeligheder, det under denne opgaves løsning har været nødvendigt at overvinde, må det være naturligt her at bringe en varm og dybtfølt tak til de mennesker, der i særlig grad har været til hjælp og støtte.

Først og fremmest naturligvis Martinus, uden hvis opofrende hjælp og ægte engagement under tusinder af timers anstrengende samtale det simpelthen ikke havde været muligt at løse den åndelige del af opgaven.

Dernæst professor dr. techn. I.G. Hannemann, der med sin ægte interesse har betydet en stor inspiration og moralsk støtte for forfatteren, og som gennem M-fonden har ydet afgørende økonomisk støtte til kursets færdiggørelse.

Endvidere fru Inge Sørensen og fru Inga Schmoll, der i den første udgivelsesperiode (1960 -70) dels gratis og dels for en rent symbolsk betaling har varetaget renskrivningen og den praktiske fremstilling af de fleste lektioner, således at det i det hele taget var økonomisk muligt at udgive kurset. Og ligeledes en varm tak til direktør Benjamin Saxe og revisor Henry Hedegaard for hjælp i forbindelse med korrektoren samt værdifulde råd og vink med hensyn til sprog og stil ved udformningen af specielt de sidste nitten lektioner.

Og endelig tak til en anonym kreds af mennesker i Sverige og Danmark, der gennem deres behjertede hjælp og økonomiske støtte under forfatterens sygdom på afgørende måde bidrog til, at denne blev overvundet på en sådan måde, at det i tidens fylde var muligt at genoptage forfatterskabet til fordel for værkets afslutning. Mit hjerte vil altid være fyldt af dyb og ægte taknemmelighed til de her nævnte kendte og ukendte mennesker, ligesom det naturligvis også vender sig i taknemmelighed mod de af kursets abonnenter, der på forskellig måde i tidens løb har givet anledning til inspiration og opmuntring.

Det skal ikke nægtes, at det både er med lettelse og vemod, jeg nu kan betragte denne opgave som løst, men det vil også være forkert at skjule, at det først og fremmest er med en følelse af bevæget taknemmelighed mod den guddom, der under hele dette forløb har ladet sig fornemme under arbejdet ved skrivemaskinen.

Martinus Institut

København F. d. 29/5-1975

Postscriptum -maj 1983

Som det vil bemærkes, skulle der komme til at gå endnu otte år, før brevskolen atter blev aktiv. Det skyldes først og fremmest, at Martinus i erkendelse af sit store ansvar for verdensgenløsningens fuldbyrdelse samt under indtryk af sit ukendskab til de sidste nitten lektioners nøjagtige indhold ved nærmere eftertanke blev stemt for en udsættelse af deres udgivelse, nemlig til det øjeblik, hvor hans egne værker var begyndt at udkomme fra et offentligt forlag og således havde indledt en almindelig udbredelse.

Som det vil være de fleste bekendt, indtrådte denne situation i foråret 1981, og i efteråret 1982 blev den i overensstemmelse med Martinus' "sidste vilje", post mortem, fulgt op af en bestyrelsesbeslutning på Martinus' Institut om stoffets frigivelse. Brevskolens genoptagne virksomhed sker således i bedste forståelse med såvel Martinus som med det institut, der i dag fungerer som fysisk organ for "Det Tredje Testamente"s forvaltning.

PB-J

Spørgsmål til lektion 92

1. Er Guds sekundære bevidsthedszone kosmisk set mindre vigtig for Gud og for gudesønnerne end den primære?
2. Er det berettiget at omtale Guds sekundære bevidsthedszone som specielt hjemsted for det kosmiske mørke?
3. a) Er det korrekt at fremstille Guds sekundære bevidsthedsområde som en kosmisk hvile-og livmoderzone? b) I bekræftende fald: begrund venligst svaret.
4. Hvilken kosmisk omstændighed sikrer adskillelse af guddommens to bevidsthedsområder, således at det primære område er beskyttet mod forstyrrelser og disharmoni, hidrørende fra det sekundære område?
5. Hvad er pointen i den fremgangsmåde, der i praksis sikrer adskillelsen af de to guddommelige bevidsthedsområder?
6. Sammen med plantevæsenets forvandling til dyr sker der en ombytning af dagsbevidsthedens orientering, således at den fra at være parafysisk/åndeligt orienteret i stedet for bliver fysisk orienteret. Sker der en tilsvarende ombytning af natbevidsthedens orientering således at forstå, at denne nu overtager den forladte dagsbevidsthedssektor?
7. a) Er adskillelsen mellem de to guddommelige bevidsthedsområder så absolut og definitiv, at sekundærzonens gudesønner helt er afskåret fra at påkalde sig Guds opmærksomhed på primærzonens plan eller niveau; b) i benægtende fald: hvilken (eventuelt hvilke) mulighed(er) er der tale om?
8. Nævn venligst den sfære i Guds bevidsthedszone, der fortrinsvis har til opgave at overvåge forholdene og tilstandene i sekundærzonen (den kosmiske livmoder).
9. a) Er det teoretisk muligt at menneskets forestilling om verden og naturen kunne være helt anderledes, end det nu er tilfældet; b) i bekræftende fald: hvordan?
10. Hvad forstås henholdsvis ved udtrykkene a) Guds værksted; b) Guds tegnestue?
11. Hvad er det ufejlbarlige tegn på, at en gudesøn er undfanget i et nyt spiralafsnit?
12. Hvilken rolle spiller salighedsriget rent principielt i forhold til nye spiralafsnit med tilhørende nye organismepprincipper/-konstruktioner?
13. Hvilket rige i kredsløbet (og dermed: hvilket legeme i Guds samlede bevidsthedsstruktur) varetager primært den guddommelige overvågning og beskyttelse af gudesønnerne i den kosmiske livmoderzone (= den fysiske verden)?
14. Hvilken rolle spiller a) planteriget og b) dyreriget i forbindelse med den ved udviklingen/evolutionen repræsenterede kosmiske fosterproces?
15. Hvad er det rigtige menneskeriges rolle i forbindelse med den i spørgsmål 14 omtalte fosterproces?
16. Medfører den store fødsel straks fra starten fuld kosmisk bevidsthed?

Løsningen til lektion 91's opgavetillæg

1. Nej, også Gud fornyer sin livsoplevelse effektivt (stk. 6-27).
2. Kærlighedens tankeklima; dvs. en afbalanceret kombination af specielt følelse, intelligens og intuition (stk. 6-28).
3. At fremkalde behagsoplevelse i størst og stærkest muligt omfang, eller sagt med andre ord: at dyrke den højeste ild (stk. 6-29).
4. At være bærere af kærlighed og dermed tjene som guddommelige celler for dyrkelsen af den højeste ild (= seksualisme) (stk. 6-30, 31).
5. a) summen af rigtige menneskeriger i verdensaltet = Guds følelseslegeme b) summen af visdomsriger i verdensaltet = Guds intelligenslegeme c) summen af guddommelige verdener i verdensaltet = Guds intuitionslegeme (stk. 6-32).
6. Behovene for passivitet og hvile (stk. 6-33).
7. Følelseslegemet begynder at nærme sig sit latente stadium, hvilket udelukker de berørte gudesønner fra 1) at betjene sig af metoden for sansning fra neden og 2) at kommunikere bevidst med medvæsenerne/omverdenen (stk. 6-33).
8. Projektering af den guddommelige sanseevnes fornyelse i form af nye sansestrukturer samt nye organismsystemers planlægning (stk. 6-36).
9. Ja, mulighederne er ifølge Martinus utallige (stk. 6-36).
10. At det pågældende væsen bliver genstand for en afvigende stofsideooplevelse (= helt nye sansedata) målt med den hidtil gældende (stk. 6-37).
11. Opbygningen af en helt ny bevidsthed, nemlig som følge af den nye stofsideooplevelses udfordring til de intellektuelle evner og anlæg (= sansning fra oven) (stk. 6-38).
12. Efter det princip til stadighed at overføre "trætte"/"udlevede" gudesønner fra det primære bevidsthedsområde til det sekundære og herfra samtidig hente nye, udhvilede og sansemæssigt fornyede gudesønner ind i det primære bevidsthedsområde (stk. 6-38).
13. Følelseslegemets indtræden i den latente tilstand, idet denne begivenhed automatisk fører til brud med den hidtil anvendte form for sansning fra neden, samtidig med at den i konsekvens af den medfølgende polombytning medfører tilknytning til en helt ny form for sansning fra neden og dermed føling med en fuldstændig ny stofsideooplevelse/-verden (stk. 6-39).
14. Ved at varetage en førsel af de kosmisk bevidstløse og uvidende gudesønner frem mod genforening med Gud på et tidspunkt, hvor behovet for en sådan førsel periodisk begynder at markere sig (f.eks. i form af behov for næring og orientering af det religiøse instinkt) (stk. 6-39).

PBJ

Løsningen til lektion 92's opgavetillæg

1. Nej, de er lige vigtige for begge 'parter' (stk. 6-40).
2. Ja, den udgør det kosmiske mørkes specielle udfoldelseszone (stk. 6-40).

3. a) Ja; b) det er hjemsted for en uophørlig række kosmiske fosterprocesser i form af stadig nye organismeprojekters virkeliggøre hvilket for de implicerede kosmiske fostre er ensbetydende med fravær af intellektuel aktivitet og dermed oplevelsen af åndelig hvile (stk. 6-40).
4. Følelseslegemets indtræden i latent tilstand i salighedsriget (stk. 6-41).
5. At det på samtlige spiralniveauer gælder, at erhvervede stofsidedata i livsoplevelsen, hidrørende fra det sekundære områdes tilværelsesplaner, ikke lader sig bearbejde af den form for sansning fra oven, der fuldt indarbejdet er gældende i det primære område; de to områder er med andre ord adskilt fra hinanden ved en sansemæssig tilstandsbarriere (stk. 6-41, 42).
6. Nej, dyrets natbevidsthed er 'fremadrettet' i den forstand, at den henfører til det spiralfsnits åndelige verden, og ikke til det gamle, udlevede spiralfsnits åndelige sfærer (stk. 6-44).
7. a) Nej; b) først og fremmest påkaldelse af Gud ved bøn (stk. 6-45).
8. Det rigtige menneskerige (stk. 6-46).
9. a) Ja; b) ved en helt anden indretning af sanseevnens samlede 'konstruktion' og funktionsmåde end den, menneskets nugældende verdens- og naturopfattelse er anlagt På (stk. 6-49, 50).
10. a) Guds intelligenslegeme (=visdomsriget, taget for verdensaltet som helhed), b) Guds intuitionslegeme (= den guddommelige verden, taget for verdensaltet som helhed) (stk. 6-54).
11. At summen af vedkommende gudesøns talentkerner, hidrørende fra visdomsriget og den guddommelige verden, under indflydelse af mørkeinspirerede længselsenergier i salighedsriget begynder at udfolde organiserende virksomhed i den omgivende materie, om end gudesønnen selv er ubevidst i dette (stk. 6-56).
12. Rollen som undfangelsesplan (stk. 6-56).
13. Det rigtige menneskerige (= Guds følelseslegeme) (stk. 6.60).
14. a) rollen som egentligt fosterplan b) rollen som modnings- og fødselsplan.
15. At tjene som kosmisk jordemoder- og fødselshjælperplan (stk. 6-60).
16. Nej, kun kosmisk sansedygtighed og derigennem vågnende kosmisk bevidsthed (stk. 6-60).

PBJ